

ПОКОЙНИ ПИСАТЕЛИ

Нашитъ котенца

Петко Рачевъ Славейковъ

Роденъ е презъ 1827 год. въ гр. Търново, а починалъ презъ 1895 год. Следъ Освобождението билъ е министъръ на нар. просвѣщение. Той е баща на голѣмия български поетъ Пенчо П. Славейковъ. Дѣдо Славейковъ има и тази заслуга въ нашата книжнина, че обогати езика ни съ много думи и събуди интересъ ни къмъ народното творчество. По-важни негови съчинения сж: „Басненикъ“, „Смѣсена китка“, „Веселушко“, „Нова мода календаръ“, „Славейче“, „Български притчи“ и др. Той е единъ отъ най-виднитъ поети на нашето възраждане и голѣмъ общественъ деецъ на освободена България.

ИНТЕРЕСНИ НЪЩА

Въ една базелска клиника билъ отведенъ 80 годишенъ старецъ, който получилъ нервенъ припадъкъ. Старецътъ, който се занимавалъ съ просия, починалъ въ болницата следъ нѣколко дни. Когато полицаи отишли въ малката стайчка, въ която живѣлъ, и започнали да разглеждатъ вещитъ му, открили въ дюшека на неговия креватъ 2 милиона лв.

Презъ 1939 год. въ разни времена, но съ помощта на телескопи ще могатъ да се видятъ 10 комети или „опашати звезди“, както ги нарича народа.

Това е интересно явление, защото обикновено годишно надъ земята преминаватъ най-много 5 комети.

Първата „опашата звезда“ е Ципфа. Тя се явява всѣки 6 години и 7 месеци. Ще се вижда презъ априлъ.

Презъ юлий къмъ земята ще се приближатъ кометитъ Виннике и Борелли, презъ септември кометата Бруксъ, презъ октомври Тюлля, ноември — Джакобини Циннера и презъ декември — Волфъ, Темплъ II, Брорзенъ, Фай и Финлей.

Народното повѣрие за тѣзи „опашати звезди“ е, че това е поличба за война.

Прочутото нѣкога кафене „Проконъ“ въ Парижъ празнува понастоящемъ 250-год. юбилей. То е запазило нѣкои отъ маситъ си отъ 1689 г. Кафенето станало прочуто, защото срещу него се открила „Комеди франсезъ“ и въ антрактитъ публиката го посещавала.

Имаме отъ нашта котка седемъ котенца игриви, шаренички, съсъ мустачки ала много сж страхливи.

Щомъ поискамъ да ги хвана или тракна съсъ дилафа, тѣ избѣгватъ и се скриватъ подъ кревата или шкафа.

Но едно желая само азъ отъ котенцата наши: Като станатъ по-голѣми да престанатъ да се плашатъ

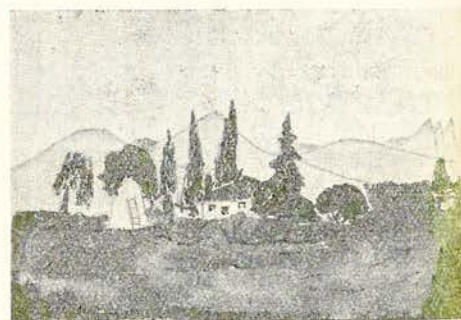
ни отъ мене, нито даже отъ сестричката ми Хриси, а сами да идватъ бързо, щомъ имъ викна: — „Писи... писи“...

! Любомиръ Дойчевъ

Негърче

Прочутото филмово куче

Рисунка отъ ученика Т.З. Вучевъ

Апашътъ Томъ,

Рисунки отъ Василъ Виденовъ

Ала, уви, срѣдъ стълбата проклета, той съ кракъ побутна две, три тенекета, които съ гръмъ надолу полетѣха и паника всрѣдъ плѣховетъ всѣха.

Апашътъ Томъ отъ шума се опули, ала веднага сръчно се притули, задъ бѣчва нѣкаква се мѣлкомъ сгуши и съсъ уши бучащи се ослуша.